

Mit hjerte altid vanker

H.A. Brorson
(1694-1764)

Carl Nielsen
(1865-1931)

Sopran

1. Mit hjer - te al - tid van - ker i Je - su fø - de - rum, did sam - les mi - ne
 2. Men ak, hvad skal jeg si - ge, når jeg vil tæn - ke på, at Gud af Him - me -
 3. En spurv dog har sin re - de og sik - re hvi - le - bo, en sva - le ej tør
 4. Ak, kom, jeg vil op - luk - ke mit hjer - te, sjæl og sind med tu - sind læng - sels -

Alt

1. Mit hjer - te al - tid van - ker i Je - su fø - de - rum, did sam - les mi - ne
 2. Men ak, hvad skal jeg si - ge, når jeg vil tæn - ke på, at Gud af Him - me -
 3. En spurv dog har sin re - de og sik - re hvi - le - bo, en sva - le ej tør
 4. Ak, kom, jeg vil op - luk - ke mit hjer - te, sjæl og sind med tu - sind læng - sels -

Tenor

1. Mit hjer - te al - tid van - ker i Je - su fø - de - rum, did sam - les mi - ne
 2. Men ak, hvad skal jeg si - ge, når jeg vil tæn - ke på, at Gud af Him - me -
 3. En spurv dog har sin re - de og sik - re hvi - le - bo, en sva - le ej tør
 4. Ak, kom, jeg vil op - luk - ke mit hjer - te, sjæl og sind med tu - sind læng - sels -

Bas

1. Mit hjer - te al - tid van - ker i Je - su fø - de - rum, did sam - les mi - ne
 2. Men ak, hvad skal jeg si - ge, når jeg vil tæn - ke på, at Gud af Him - me -
 3. En spurv dog har sin re - de og sik - re hvi - le - bo, en sva - le ej tør
 4. Ak, kom, jeg vil op - luk - ke mit hjer - te, sjæl og sind med tu - sind læng - sels -

6

S.

tan - ker i de - res ho - ved - sum. Der er min læng - sel hjem - me, der har min tro sin
 ri - ge i stal - den lig - ge må, at Him - lens fryd og æ - re, det le - ven - de Guds
 le - de om nat - te - ly og ro, en lø - ve véd sin hu - le, hvor den sin ro kan
 suk - ke, kom, Jes - us, kom her ind! Det er ej frem - med bo - lig, du har den dy - re

A.

tan - ker i de - res ho - ved - sum. Der er min læng - sel hjem - me, der har min tro sin
 ri - ge i stal - den lig - ge må, at Him - lens fryd og æ - re, det le - ven - de Guds
 le - de om nat - te - ly og ro, en lø - ve véd sin hu - le, hvor den sin ro kan
 suk - ke, kom, Jes - us, kom her ind! Det er ej frem - med bo - lig, du har den dy - re

T.

tan - ker i de - res ho - ved - sum. Der er min læng - sel hjem - me, der har min tro sin
 ri - ge i stal - den lig - ge må, at Him - lens fryd og æ - re, det le - ven - de Guds
 le - de om nat - te - ly og ro, en lø - ve véd sin hu - le, hvor den sin ro kan
 suk - ke, kom, Jes - us, kom her ind! Det er ej frem - med bo - lig, du har den dy - re

B.

tan - ker i de - res ho - ved - sum. Der er min læng - sel hjem - me, der har min tro sin
 ri - ge i stal - den lig - ge må, at Him - lens fryd og æ - re, det le - ven - de Guds
 le - de om nat - te - ly og ro, en lø - ve véd sin hu - le, hvor den sin ro kan
 suk - ke, kom, Jes - us, kom her ind! Det er ej frem - med bo - lig, du har den dy - re

12

S.

skat Jeg kan dig al - drig glem - me, du sø - de ju - le - nat!
 Ord, skal så for - ag - tet væ - re på den - ne slem - me jord!
 få: Skal sig min frel - ser skju - le i frem - med stald på strå?
 købt, her skal du bli - ve tro - lig i kær - lig - he - den svøbt.

A.

skat Jeg kan dig al - drig glem - me, du sø - de ju - nat!
 Ord, skal så for - ag - tet væ - re på den - ne slem - jord!
 få: Skal sig min frel - ser skju - le i frem - med stald på strå?
 købt, her skal du bli - ve tro - lig i kær - lig - he - svøbt.

T.

skat Jeg kan dig al - drig glem - me, du sø - de ju - le - nat!
 Ord, skal så for - ag - tet væ - re på den - ne slem - me jord!
 få: Skal sig min frel - ser skju - le i frem - med stald på strå?
 købt, her skal du bli - ve tro - lig i kær - lig - he - den svøbt.

B.

skat Jeg kan dig al - drig glem - me, du sø - de ju - le - nat!
 Ord, skal så for - ag - tet væ - re på den - ne slem - me jord!
 få: Skal sig min frel - ser skju - le i frem - med stald på strå?
 købt, her skal du bli - ve tro - lig i kær - lig - he - den svøbt.